

XXV.

B e t æ n k n i n g

over

indkomne Andragender.

1ste Afdeling.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg for Andragender den 4de April 1879.)

Om de Andragender, der i den ordentlige Samling 1877—78 henvistes til Ministrene efter Indstilling af Udvalget for Andragender, har det i forrige Samling nedsatte Udvalg ved Thingets Formand modtaget følgende Meddelelser fra de paagjældende Ministre:

I.

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 7de Oktober 1878.

I Anledning af de med Folkethingets Skrivelser af 27de og 29de Marts d. A. fremsendte Andragender, der i Thingets Møder af s. D. ere henviste til Indenrigsministeren, unblader man ikke tjenstligt at meddele følgende nærmere Oplysninger om, hvad der herigjennem er foretaget i de paagjældende Sager:

I. De i Thingets Møde den 27de Marts d. A. henviste Andragender.

a. Andragender fra Thomas Heinrich Møller og J. Holst i Flensborg paa Claus Hinrichsens Vegne om Meddelelse af Hjemstedsbevis.

Thomas Heinrich Møller er født paa Hovedgaarden Kjelstrup i Hertugdømmet Slesvig den 10de Juni 1855 og har efter under 5te Juli 1872 at være bleven løst af det undersaaelige Forhold til Preussen meldt sig til Optagelse i den danske Vægdskulle og derefter gjort Militær-Tjeneste her i Riget.

Claus Hinrichsen er født i Dversjø i Hertugdømmet Slesvig den 1ste April 1854 og har efter under 20de Oktober 1873 at være bleven løst af det undersaaelige Forhold til Preussen meldt sig til Optagelse i den danske Vægdskulle og derefter gjort Militær-Tjeneste her i Riget.

Saavel T. H. Møller som C. Hinrichsen have gjentagne Gange ansøgt Ministeriet om, at der maatte blive meddelt dem ekstraordinære Hjemstedsbeviser i Genhold til Lov af 9de Marts 1872 § 2. — Ligesom disse Andragender imidlertid ere bleve afflaede, nemlig for Førstnævntes Vedkommende ved Ministeriets Resolutioner af 30te Oktober 1875 og 24de April 1876 og for Sidstnævntes Vedkommende ved Ministeriets Resolutioner af 30te Juni, 23de August og 22de December 1876, saaledes har man heller ikke anset sig beføiet til nu at bevilge det Ansøgte. Vel er der nemlig i stort Omfang gjort Brug af den Indenrigsministeriet ved § 2 i Loven af 9de Marts 1872 meddelte Bemyndigelse til, hvor særegne Omstændigheder tale derved, at tilstede Udstedelsen af ekstraordinære Hjemstedsbeviser i saadanne Tilfælde, som ikke falde ind under Bestemmelserne i Lovens § 1, men det er dog — hvad der formentlig ogsaa er i Overensstemmelse med, hvad der paa Rigsdagen blev forudsat under de Forhandlinger, som gik forud for den oftnævnte Lov (sfr. navnlig den af Folkethingets Udvalg under 29de Januar 1872 afgivne Betænkning) — stadig blevet iagttaget, at Lovens § 2 ikke bringes til